NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 592/2014

ze dne 3. června 2014,

kterým se mění nařízení (EU) č. 142/2011, pokud jde o používání vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů jako paliva ve spalovacích zařízeních

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu) ([1]), a zejména na čl. 15 odst. 1 písm. d), čl. 15 odst. 1 písm. e), čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec, čl. 27 první pododstavec písm. h), čl. 27 první pododstavec písm. i), čl. 27 druhý pododstavec a čl. 45 odst. 4 druhý pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (ES) č. 1069/2009 stanoví hygienická a veterinární pravidla pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty s cílem zabraňovat rizikům pro zdraví lidí a zvířat, která v souvislosti s těmito produkty vznikají, a snižovat je na minimum. Zařazuje tyto produkty do specifických kategorií, které odpovídají úrovni takových rizik, a stanoví požadavky na bezpečné používání a neškodné odstraňování těchto produktů.

(2) Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ([2]) stanoví prováděcí pravidla pro nařízení (ES) č. 1069/2009, včetně pravidel pro používání a neškodné odstraňování hnoje.

(3) Produkce drůbežího hnoje je nedílnou součástí provozu líhní a chovu drůbeže v zemědělských podnicích, přičemž tento hnůj lze v místě daného provozu bez předchozího ošetření použít jako palivo ke spalování pro energetické účely, pokud jsou splněny příslušné požadavky týkající se životního prostřední a ochrany zdraví a pokud takové použití nemá nepříznivý vliv na životní prostředí nebo zdraví lidí.

(4) Spalovací zařízení využívající drůbeží hnůj jako palivo musí přijmout nezbytná hygienická opatření, aby zabránila šíření případných patogenů. Tato opatření musí také upravovat nakládání s odpadními vodami, jež v místě skladování drůbežího hnoje vznikají.

(5) Zbytky ze spalování drůbežího hnoje, především popel, jsou bohatým zdrojem minerálů, jež lze využít při výrobě minerálních hnojiv, a Komise vytváří v současné době právní předpisy na úrovni Unie pro tyto zbytky. Je proto vhodné poskytnout možnost využít zbytky ze spalování, a neodstraňovat je jako odpad.

(6) Komise má v této fázi rozsáhlé doklady o existenci technologie využívání hnoje jako paliva ke spalování pro energetické účely v hospodářstvích bez nepříznivých vlivů na životní prostředí a lidské zdraví k dispozici pouze v případě hnoje drůbežího. Pokud bude mít Komise doklady, z nichž vyplyne, že jako paliva ke spalování pro energetické účely lze při zajištění stejné úrovně ochrany zdraví a životního prostředí využít i hnůj ostatních druhů, bude možné provést přezkum příslušných ustanovení nařízení (EU) č. 142/2011.

(7) S cílem zajistit legalitu dalšího využívání drůbežího hnoje jako paliva ve spalovacích zařízeních je v případě tohoto konkrétního použití třeba stanovit další požadavky na ochranu životního prostředí a zdraví, aby se předešlo nepříznivým vlivům na životní prostředí nebo lidské zdraví.

(8) Harmonizované požadavky, které uceleně postihují problematiku zvládání rizik pro zdraví lidí a zvířat a pro životní prostředí, jež pramení z používání hnoje jako paliva ve spalovacích zařízeních v hospodářství, by také usnadnily vývoj technologií pro spalovací zařízení, jež využívají hnůj z provozu v hospodářství jako udržitelný zdroj paliva.

([1]) Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1.

([2]) Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice (Úř. věst L 54, 26.2.2011, s. 1).

(9) Je proto namístě změnit článek 6 nařízení (EU) č. 142/2011 tak, aby obsahoval dodatečné požadavky týkající se používání vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů jako paliva ve spalovacích zařízeních.

(10) Příslušný orgán nebo orgán jednající jeho jménem by měl ověřit, že provozovatelé dodržují určité standardy v oblasti životního prostředí, na které se odkazuje v tomto nařízení.

(11) Normy zpracování popsané v příloze IV kapitole IV oddíle 2 písmeni F nařízení (EU) č. 142/2011 pro kotle byly povoleny jako alternativní metoda v souladu s článkem 20 nařízení (ES) č. 1069/2009. Uvedené normy lze s nezbytnými úpravami použít i na spalování živočišných tuků jako paliva ve stacionárních motorech s vnitřním spalováním.

(12) Příloha III nařízení (EU) č. 142/2011 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(13) Pro účely použití tohoto nařízení je nutné zavést požadavky pro úřední kontroly týkající se spalování živočišných tuků a drůbežího hnoje jako paliva pro energetické účely. Příloha XVI nařízení (EU) č. 142/2011 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(14) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat a ani Evropský parlament, ani Rada vůči nim nevznesly námitky,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 142/2011 se mění takto:

1) Článek 6 se mění takto:

a) nadpis článku 6 se nahrazuje tímto:

„*Článek 6*

Neškodné odstraňování spalováním, odstraňování nebo využití spoluspalováním a použití jako palivo ke spalování pro energetické účely“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„6. Provozovatelé zajistí, aby spalovací zařízení jiná než spalovací zařízení uvedená v příloze IV kapitole IV oddíle 2, která podléhají jejich kontrole a v nichž se jako palivo používají vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty, splňovala obecné podmínky a zvláštní požadavky stanovené v kapitole IV respektive V přílohy III a byla schválena příslušným orgánem v souladu s čl. 24 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 1069/2009.

7. Příslušný orgán schválí pouze spalovací zařízení uvedená v odstavci 6, která používají vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty ke spalování pro energetické účely, pokud:

a) spalovací zařízení spadají do oblasti působnosti kapitoly V přílohy III tohoto nařízení;

b) spalovací zařízení splňují všechny příslušné obecné podmínky a zvláštní požadavky stanovené v kapitolách IV a V přílohy III tohoto nařízení;

c) jsou zavedeny správní postupy, jež zajišťují, že požadavky na schválení spalovacího zařízení se každý rok kontrolují.

8. Kromě pravidel stanovených v odstavci 7 tohoto článku platí pro použití drůbežího hnoje jako paliva ke spalování pro energetické účely podle ustanovení kapitoly V přílohy III tato pravidla:

a) v rámci žádosti o schválení, kterou předkládá provozovatel příslušnému orgánu v souladu s čl. 24 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 1069/2009, je třeba předložit důkazy s osvědčením příslušného orgánu nebo profesní organizace pověřené příslušnými orgány daného členského státu, že dotčené spalovací zařízení, které používá jako palivo drůbeží hnůj, zcela splňuje mezní hodnoty emisí a požadavky na monitorování stanovené v bodě 4 oddílu B kapitoly V přílohy III tohoto nařízení;

b) schvalovací řízení stanovené v článku 44 nařízení (ES) č. 1069/2009 není skončeno, dokud neproběhnou alespoň dvě po sobě následující kontroly, z nichž jedna bude neohlášená, ze strany příslušného orgánu nebo profesní organizace tímto orgánem pověřené, přičemž tyto kontroly se provedou v prvních šesti měsících provozu spalovacího zařízení a jejich součástí budou nezbytná měření teplot a emisí. Poté, co z výsledků uvedených kontrol vyplyne, že byly splněny parametry podle bodu 4 oddílu B kapitoly V přílohy III tohoto nařízení, lze udělit plné schválení."

2) Přílohy III a XVI se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Členské státy mohou v přechodném období o délce dvou let ode dne uvedeného v čl. 3 prvním pododstavci i nadále umožnit provoz spalovacích zařízení, jež jako palivo používají tavené/škvařené tuky nebo drůbeží hnůj a která byla schválena v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 15. července 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. června 2014.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA

Přílohy III a XVI nařízení (EU) č. 142/2011 se mění takto:

1) Příloha III se mění takto:

a) nadpis přílohy III se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA III

NEŠKODNÉ ODSTRANĚNÍ, VYUŽITÍ A POUŽITÍ JAKO PALIVO“;

b) doplňují se nové kapitoly IV a V, které znějí:

„KAPITOLA IV

OBECNÉ POŽADAVKY NA POUŽITÍ VEDLEJŠÍCH PRODUKTŮ ŽIVOČIŠNÉHO PŮVODU A ZÍSKANÝCH PRODUKTŮ JAKO PALIVA

Oddíl 1

Obecné požadavky týkající se spalování vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů jako paliva

1. Provozovatelé spalovacích zařízení podle čl. 6 odst. 6 zajistí, aby byly v rámci spalovacích zařízení, jež podléhají jejich kontrole, splněny tyto podmínky:

a) Vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty určené k použití jako palivo musí být k tomuto účelu využity co nejdříve nebo musí být do té doby bezpečně uskladněny.

b) Ve spalovacích zařízeních musí být zavedena vhodná opatření pro zajištění toho, že se bude provádět čištění a dezinfekce nádob a vozidel na určeném místě v prostorách těchto zařízení, z nichž lze odvádět a neškodně odstraňovat odpadní vodu v souladu s právními předpisy Unie tak, aby se předešlo riziku znečištění životního prostředí.

Odchylně od požadavků stanovených v odstavci 1 je možno nádoby a vozidla používaná pro přepravu tavených/škvařených tuků čistit a dezinfikovat v zařízení nakládky nebo v jakémkoli jiném zařízení schváleném nebo registrovaném podle nařízení (ES) č. 1069/2009.

c) Spalovací zařízení musí být umístěna na dobře odvodněném a pevném podloží.

d) Ve spalovacích zařízeních musí být zavedena vhodná opatření na ochranu proti škůdcům. K tomuto účelu je třeba využívat zdokumentovaný program hubení škůdců.

e) Pracovníci musí mít v případě potřeby přístup k vhodným zařízením osobní hygieny, jako jsou toalety, šatny a umyvadla, aby se předešlo rizikům kontaminace zařízení pro manipulaci s hospodářskými zvířaty nebo jejich krmivem.

f) U všech částí spalovacího zařízení musí být stanoveny a zdokumentovány postupy čištění a dezinfekce. Pro účely čištění musí být k dispozici vhodné čisticí nástroje a prostředky.

g) Hygienická kontrola musí zahrnovat pravidelné kontroly prostředí a vybavení. Časový rozvrh kontrol a jejich výsledky musí být zdokumentovány a uchovávány po dobu minimálně dvou let.

h) Pokud se tavené/škvařené tuky používají jako palivo ke spalování pro energetické účely ve stacionárních motorech s vnitřním spalováním umístěných ve schválených nebo registrovaných zařízeních ke zpracování potravin nebo krmiv, musí být zpracovávání potravin nebo krmiv v tomtéž zařízení přísně odděleno.

2. Provozovatelé spalovacích zařízení přijmou veškerá nezbytná preventivní opatření týkající se přijímání vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů, aby zabránili riziku pro zdraví lidí nebo zvířat a pro životní prostředí nebo je v nejvyšší možné míře omezili.

3. Zvířata nesmějí mít přístup do spalovacího zařízení ani k vedlejším produktům živočišného původu a získaným produktům připraveným ke spálení nebo k popelu, který ze spálení vzejde.

4. V případě, že se spalovací zařízení nachází v hospodářství, kde jsou držena zvířata druhů určených k produkci potravin:

   a) musí být zvířata včetně jejich krmiva a podestýlky zcela fyzicky oddělena od spalovacího zařízení;

   b) vybavení musí být určeno výhradně pro účely provozu spalovacího zařízení a nesmí se v rámci hospodářství používat jinde, pokud nebylo před takovým použitím účinně vyčištěno a vydezinfikováno;

   c) před manipulací se zvířaty nebo s krmivem či materiálem pro podestýlku na daném nebo jakémkoliv jiném hospodářství si pracovníci působící ve spalovacím zařízení musí převléci svrchní oděv a obuv a musí provést náležitá opatření osobní hygieny.

5. Vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty připravené jako palivo ke spálení pro energetické účely a zbytky ze spalování musí být uskladněny v uzavřeném, zastřešeném a k tomuto účelu vymezeném prostoru nebo v uzavřených a nepropustných nádobách.

6. Spalování vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů probíhá za podmínek, které zabraňují křížové kontaminaci krmiv pro zvířata.

Oddíl 2

Provozní podmínky spalovacích zařízení

1. Spalovací zařízení musí být navržena, postavena, vybavena a provozována tak, aby byly vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty i v nejnepříznivějších podmínkách vystaveny teplotě 850 °C po dobu alespoň dvou sekund nebo teplotě 1 100 °C po dobu alespoň 0,2 sekundy.

2. Teplota výsledného plynu se řízeným a homogenním procesem zvýší na dobu alespoň dvou sekund na 850 °C nebo na dobu alespoň 0,2 sekundy na 1 100 °C.

   Teplota se musí měřit v blízkosti vnitřní stěny nebo v jiném místě spalovací komory, v němž lze naměřit reprezentativní hodnoty a které schválí příslušný orgán.

3. K monitorování parametrů a podmínek souvisejících s procesem spalování se využijí automatizované techniky.

4. Výsledky měření teploty musí být automaticky zaznamenávány a předkládány v náležité úpravě tak, aby mohl příslušný orgán ověřit, zda jsou splněny přípustné provozní podmínky uvedené v bodech 1 a 2, a to v souladu s postupy, o nichž rozhodne příslušný orgán.

5. Provozovatel spalovacího zařízení musí zajistit spalování paliva takovým způsobem, aby celkový obsah organického uhlíku ve strusce a ve zbytkovém popelu byl nižší než 3 % nebo aby jejich ztráty po spálení byly nižší než 5 % hmotnosti suchého materiálu.

Oddíl 3

Zbytky ze spalování

1. Zbytky ze spalování je třeba minimalizovat jak co do množství, tak co do škodlivosti. Takovéto zbytky je nutno využít, případně neškodně odstranit nebo použít jiným způsobem, a to v souladu s příslušnými právními předpisy Unie.

2. K přepravě a přechodnému uskladnění suchých zbytků včetně prachu se musí používat uzavřené nádoby, případně je přepravu a dočasné uskladnění těchto materiálů nutno zajistit jiným způsobem tak, aby se zabránilo rozptýlení do okolního prostředí.

Oddíl 4

Porucha nebo mimořádné provozní podmínky

1. Spalovací zařízení musí být vybavena příslušenstvím, jež automaticky zastaví chod zařízení v případě poruchy nebo mimořádných provozních podmínek, dokud nebude možné obnovit řádný provoz.

2. Vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nebyly zcela spáleny, je třeba spálit znovu nebo neškodně odstranit způsobem uvedeným v článcích 12, 13 a 14 nařízení (ES) č. 1069/2009, jinak než uložením na povolené skládce.

KAPITOLA V

TYPY ZAŘÍZENÍ A PALIVA, JEŽ LZE POUŽÍT KE SPALOVÁNÍ PRO ENERGETICKÉ ÚČELY, A ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA KONKRÉTNÍ TYPY ZAŘÍZENÍ

A. Stacionární motory s vnitřním spalováním

1. Výchozí materiál:

K tomuto procesu lze použít frakci tuku získanou z vedlejších produktů živočišného původu všech kategorií, pokud splňuje tyto podmínky:

a) pokud není použit rybí tuk nebo tavený/škvařený tuk, který byl vyroben v souladu s oddíly VIII nebo XII přílohy III nařízení (ES) č. 853/2004, musí být frakce tuku získaná z vedlejších produktů živočišného původu nejprve zpracována s použitím:

i) v případě frakce tuku materiálů kategorie 1 a 2 některé ze zpracovatelských metod 1 až 5, které jsou uvedeny v kapitole III přílohy IV.

Pokud je tento tuk přemísťován uzavřeným systémem přepravníků, který není možné obejít a který byl povolen příslušným orgánem, ze zpracovatelského zařízení k bezprostřednímu přímému spálení pro energetické účely, nevyžaduje se trvalé označení glycerol-triheptanoátem (GTH),

ii) v případě frakce tuku materiálů kategorie 3 některé ze zpracovatelských metod 1 až 5 nebo 7, které jsou uvedeny v kapitole III přílohy IV,

iii) v případě materiálů získaných z ryb některé ze zpracovatelských metod 1 až 7, které jsou uvedeny v kapitole III přílohy IV;

b) frakce tuku musí být oddělena od bílkoviny a v případě tuku pocházejícího z přežvýkavců, který je určen ke spálení pro energetické účely v jiném zařízení, musí být odstraněny nerozpustné nečistoty přesahující 0,15 % hmotnostních.

2. Metodika:

Spalování živočišného tuku jako paliva ve stacionárních motorech s vnitřním spalováním se provádí takto:

a) frakce tuku uvedené v bodě 1 písm. a) a b) se musí spalovat:

i) za podmínek stanovených v kapitole IV oddíle 2 bodě 1 nebo

ii) s použitím parametrů procesu, které dosahují rovnocenných výsledků jako podmínky uvedené v podbodě i) a které jsou schváleny příslušným orgánem;

b) spalování materiálu živočišného původu jiného, než je živočišný tuk, není přípustné;

c) živočišný tuk získaný z materiálu kategorie 1 nebo 2 spalovaný v prostorách schválených nebo registrovaných v souladu s nařízeními (ES) č. 852/2004, 853/2004, 183/2005 nebo ve veřejných prostorách musí být předem zpracován zpracovatelskou metodou 1, která je uvedena v kapitole III přílohy IV;

d) spalování živočišného tuku se musí provádět v souladu s právními předpisy Unie o ochraně životního prostředí, zejména s odkazem na normy a požadavky uvedené ve zmíněných právních předpisech a požadavky týkající se nejlépe dostupných technik pro kontrolu a sledování emisí.

3. Provozní podmínky:

Odchylně od požadavků stanovených v kapitole IV oddíle 2 bodě 2 prvním pododstavci může příslušný orgán odpovědný za otázky životního prostředí povolit požadavky založené na jiných parametrech procesu, které zajišťují rovnocenné výsledky z hlediska životního prostředí.

B. Spalovací zařízení umístěné v rámci hospodářství, v nichž se jako palivo používá drůbeží hnůj

1. Typ zařízení:

Spalovací zařízení umístěné v rámci hospodářství s celkovým jmenovitým tepelným příkonem nepřevyšujícím 5 MW.

2. Výchozí materiál a oblast působnosti:

Výhradně nezpracovaný drůbeží hnůj uvedený v čl. 9 písm. a) nařízení (ES) č. 1069/2009 určený k použití jako palivo ke spálení pro energetické účely v souladu s požadavky stanovenými v bodech 3 až 5.

Spalování jiných vedlejších produktů živočišného původu nebo získaných produktů a hnoje jiných druhů nebo hnoje, který byl získán mimo hospodářství, se neschválí pro použití jako palivo ve spalovacích zařízení umístěných v rámci hospodářství uvedených v bodě 1.

3. Zvláštní požadavky pro použití drůbežího hnoje jako paliva ke spalování pro energetické účely:

a) Hnůj se musí skladovat na zabezpečeném místě v uzavřeném skladovacím prostoru tak, aby se minimalizovala potřeba další manipulace a aby se zabránilo křížové kontaminaci ostatních prostor hospodářství, kde jsou držena zvířata druhů určených k produkci potravin.

b) Spalovací zařízení umístěné v rámci hospodářství musí být vybaveno:

i) automatickým systémem řízení paliva, který palivo bez další manipulace dopraví přímo do spalovací komory,

ii) pomocným hořákem, který se musí použít při procesu uvádění zařízení do provozu a jeho odstavování, aby se zajistilo splnění požadavků na teplotu stanovených v oddílu 2 bodě 2 kapitoly IV po celou dobu trvání těchto procesů a po dobu, kdy se ve spalovací komoře nachází nespálený materiál.

4. Mezní hodnoty emisí a požadavky na monitorování:

a) Emise oxidu siřičitého, oxidů dusíku (tj. celkové množství oxidu dusnatého a oxidu dusičitého vyjádřené jako oxid dusičitý) a částic nesmí překročit tyto mezní hodnoty emisí vyjádřené v mg/Nm^3 při teplotě 273,15 K, tlaku 101,3 kPa a 11 % obsahu kyslíku po korekci na obsah vodní páry v odpadních plynech:

Znečišťující látka	Mezní hodnota emisí v mg/Nm^3
Oxid siřičitý	50
Oxidy dusíku (vyjádřené jako NO_2)	200
Částice	10

b) Provozovatel spalovacího zařízení umístěného v rámci hospodářství musí nejméně jednou ročně provádět měření množství oxidu siřičitého, oxidů dusíku a částic.

Jako alternativu k měřením uvedeným v prvním pododstavci lze pro účely určení emisí oxidu siřičitého použít i jiné postupy, jež ověřil a schválil příslušný orgán.

Monitorování musí provádět provozovatel nebo se musí provádět jeho jménem, a to v souladu s normami CEN. Nejsou-li normy CEN k dispozici, použijí se normy ISO, vnitrostátní normy nebo jiné mezinárodní normy, které zajistí srovnatelnou vědeckou kvalitu poskytovaných údajů.

c) Všechny výsledky se musí zaznamenat, zpracovat a předkládat takovým způsobem, aby mohl příslušný orgán ověřit, zda byly dodrženy mezní hodnoty emisí.

d) U spalovacích zařízení umístěných v rámci hospodářství, která pro splnění mezních hodnot emisí používají sekundární zařízení pro snížení emisí, je třeba trvale monitorovat účinnost provozu tohoto zařízení a výsledky tohoto monitorování musí být zaznamenány.

e) V případě nedodržení mezních hodnot emisí uvedených v písmenu a) nebo v případě, že spalovací zařízení umístěné v rámci hospodářství nesplňuje požadavky uvedené v bodě 1 oddílu 2 kapitoly IV, musí provozovatelé neprodleně informovat příslušný orgán a přijmout opatření, která v nejkratší možné době zajistí nápravu. Pokud není možné zajistit nápravu, pozastaví příslušný orgán provoz dotčeného zařízení a odebere mu povolení, které vydal.

5. Změny v provozu a poruchy:

a) Provozovatel musí příslušnému orgánu oznámit každou plánovanou změnu na zařízení umístěném v rámci hospodářství, která by ovlivnila emise tohoto zařízení, a to nejméně jeden měsíc přede dnem, kdy k takové změně dojde.

b) Provozovatel musí přijmout nezbytná opatření s cílem zajistit, aby zahajování a ukončování provozu spalovacího zařízení umístěného v rámci hospodářství a jeho případné chybné funkce trvaly co nejkratší dobu. Jakoukoli chybnou funkci nebo poruchu sekundárního zařízení pro snížení emisí nahlásí provozovatel neprodleně příslušnému orgánu.“

2) V příloze XVI kapitole III se doplňuje nový oddíl, který zní:

„Oddíl 12

Úřední kontroly týkající se schválených zařízení pro spalování živočišného tuku a drůbežího hnoje jako paliva

Příslušný orgán provádí kontroly dokumentů ve schválených zařízeních pro spalování živočišného tuku a drůbežího hnoje jako paliva, jak je uvedeno v kapitole V přílohy III, v souladu s postupy uvedenými v čl. 6 odst. 7 a 8.“